

биле нищожни; но свахите увѣряле свѣтътъ, че Найденица видѣла съ своите собствени очи, какъ на св. Иванъ Коприванъ, около полунощъ, изъ коминьтъ на Хаджи Генчовата къща изхвъргналъ единъ огненъ змѣй, който ималъ около седемдесетъ и седемъ глави. Но както и да е, а на другиятъ день въ училището дошла само едната половина отъ учениците, на третиятъ четвъртината, а слѣдъ една недѣля само триесетъ души!

— Никой не знае какво може да са случи. . . Събакви злини биватъ на тоя свѣтъ ! говорилие бабите, лелите, наните, стрините и майките на домакинците : — ние не пудаме дѣтето си. Койчо не трѣба да ходи въ това проклѣто школьо ; нека по-добре иде да шие пантофе или да вари сапунъ. . . Стига му толкова учение — пощъ нѣма да стане ; а на баща му е потрѣбенъ работникъ въ сапунджийницата.